

[Gottschalck-Hansen.]

sterne har ikke rod i virkeligheden; derfor forudsiger jeg også, at de uvægerligt vil visne.

Jeg skal med disse ord på mit partis vegne anbefale, at man stemmer imod det foreliggende forslag til beslutning.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Det er rigtigt, at mange ting trænger sig på, når det gælder at gøre mere for dansk ungdom, end der gøres, og at der på en række felter er opgaver, der bør tages op i de nærmeste år, derom er jeg ikke et øjeblik i tvivl. Jeg mener ikke, man uden videre kan sige, at den danske rigsdag har forsømt spørgsmålet om ungdommen, men jeg mener alligevel, at der i vor tid melder sig mange problemer, som bør tages op, og at vi på en række områder kan tilvejebringe gunstigere vilkår for det arbejde, der i meget stor udstrækning på frivilligt grundlag udføres for ungdommen, at vi bør skabe bedre arbejdsmuligheder for en stor del af de mennesker, der arbejder med ungdomsproblemerne, end der er nu. Derfor regner jeg med, at der før eller senere må tages en hel del af de spørgsmål op, som ikke mindst ungdomskommissionen har rejst. Ungdomskommissionen har sat tanker i bevægelse på en række områder, den har gennem sine betænkninger givet anledning til en offentlig debat, som jeg tror er meget nyttig. Den har på visse områder måske peget på ting, hvis løsning ligger et stykke frem i tiden, og sat problemerne skarpere op, end det normalt sker, når disse spørgsmål drøftes, men det synes jeg i og for sig ikke gør nogen skade. Jeg tror, det er rigtigt og nødvendigt, at ungdomsproblemerne bliver sat til debat. Jeg er også af den opfattelse, at der i ungdomskommissionens betænkning og i arbejdet på mange andre hold, der arbejder med de samme problemer, vil blive udgangspunkt for en videregående lovgivning, som denne regering eller eventuelt en anden regering må tage op, og jeg håber, at det da vil være muligt at samle rigsdagen, som det ved tidligere lejligheder var muligt, om vigtige problemer i ungdomslovgivningen; jeg anser det for meget ønskeligt, at lovgivning af denne karakter har en nogenlunde samlet rigsdag bag sig.

Det, man foreslår her fra det kommunistiske partis side, er, at tinget retter en opfordring til regeringen om at tage en række hver for sig store problemer op allerede på nuværende tidspunkt, uden at man egentlig fra forslagsstillernes side går nærmere ind på de enkelte problemer. En del af

de spørgsmål, som er rejst i forslaget, er, som nævnt af tidligere ordførere, allerede til drøftelse; det gælder arbejderbeskyttelse og legatordning, og man kunne nævne flere andre. Det kan ikke siges at være velbegrundet, at man midt under arbejdet med disse ting kommer her i rigsdagen og foreslår, at regeringen skal stille forslag derom, når disse allerede er fremsat. En del af de problemer, der er rejst i forslaget her, er sikkert ikke afklaret til gennemførelse, og der må også i hvert fald af de andre politiske partier tages et vist hensyn til, hvad landets økonomi i øjeblikket kan bære. Og det er jo til at overse, hvor langt vi er i stand til at gå under de vilkår, som dansk økonomi for tiden har. Jeg tror derfor ikke, det kommunistiske parti har gjort ungdommen nogen tjeneste ved at stille et forslag som det, det har stillet her. Jeg regner med, at man før eller senere må tage en del problemer op med det formål at skabe bedre vilkår for den danske ungdom, end den har nu, både på faglige og på kulturelle områder; og hvis regeringen ikke vil tage sig af disse ting, er der andre, som formentlig på anden måde vil rejse spørgsmålene her i rigsdagen på rent sagligt grundlag. Men som det hele former sig nu, hvor en række af de spørgsmål, der her er rejst, er til behandling i rigsdagen, og hvor andre af de spørgsmål, der er rejst, ikke kan siges at ligge klar til lovgivning på det foreliggende grundlag, må jeg fraråde, at man fremmer det forslag til beslutning, som her er fremsat af det kommunistiske parti.

Kjeldgaard Iversen: Nærværende forslag til beslutning skulle egentlig efter sit indhold have alle mulige chancer for at opnå et solidt flertal i det høje ting. Kravene, der er fremsat deri, er typiske for de partier, der fuldt og fast tror på statsmagtens evne til at klare alt for alle. Under forhandlingerne viste det sig da også, at det ærede medlem hr. Per Hækkerup gjorde mange krumspring for at undgå at støtte forslaget; det ærede medlem måtte forklare sin stemmen imod med en henvisning til dets mangelfulde karakter, men principielt var det ærede medlem enig med forslagsstillerne. Man skal også nok få at se, at resultatet af afstemningen bliver, at forslaget bliver stemt ned med et overvældende flertal.

Nu tror jeg ikke, det er udtryk for en ændret tankegang — så ville jeg kunne være tilfreds med det —, men når forslaget stemmes ned, skyldes det den almindelige tankegang, at intet kommunistisk forslag bør nyde støtte fra de demokratiske partier.